

mod helårsbeboelse i sommerhuse. Dispensationsmuligheden gælder kun i forhold til personer, som fra før den 21. oktober 1998 har været registreret i CPR med bopæl i et sommerhus uden ret hertil efter reglerne i planlovens §§ 40-41. Bestemmelsen omfatter således ikke personer, som har boet i et sommerhus uden at være registreret i CPR på adressen (dækadresse-problematikken).

Afviklingsordningen gælder - i lighed med reglerne i planlovens kapitel 8 - kun for egentlige sommerhusområder.

Udtrykket "fra før den 21. oktober 1998" indebærer, at kun personer, der har opretholdt den ulovlige sommerhusbeboelse uafbrudt siden (senest) den 20. oktober 1998, vil kunne få en dispensation til helårsbeboelse.

Efter § 3, stk. 1, 2. pkt., skal en dispensation være tidsbegrænset, således at den udløber senest den 31. marts 2004.

§ 3, stk. 1, er udformet som en dispensationsmulighed for kommunalbestyrelsen til, for den enkelte ulovlige sommerhusbeboer, at fastsætte en frist for afvikling af den ulovlige beboelse inden for den tidshorisont, der er angivet i bestemmelsen.

Det forudsættes således, at kommunalbestyrelsen foretager en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder og på baggrund heraf beslutter, om der skal meddeles en tidsbegrænset dispensation, og inden for hvilken frist helårsbeboelsen i givet fald kan opretholdes (dog længst til den 31. marts 2004).

Der er ikke knyttet nærmere betingelser til kommunalbestyrelsens anvendelse af dispensationsbeføjelsen i § 3, stk. 1 - ud over dem, der er angivet i bestemmelsen. Nogle kriterier vil dog være naturlige for kommunalbestyrelsen at inddrage i den konkrete vurdering af, om - og i givet fald i hvilken udstrækning - dispensation skal meddeles, f.eks.

- Hensynet til formålet med afviklingsordningen, hvorefter den ulovlige helårsbeboelse i sommerhuse reelt skal afvikles under iagttagelse af de nødvendige menneskelige hensyn; det betyder, at kommunalbestyrelsens grundlæggende vurdering skal være, at en dispensations varighed fastsættes på en sådan måde, at det klart signaleres over for sommerhusbeboeren, at der alene er tale om at fastsætte en frist for afvikling af den ulovlige helårsbeboelse, og at sommerhusbeboeren derfor lige så godt først som sidst kan begynde at søge efter en ny, lovlig bolig.
- Hensynet til de personer, der har købt sommerhusejendom i det pågældende sommerhusområde i tilid til, at området - som følge af ejendommenes anvendelse - ikke udvikler sig til et almindeligt parcelhuskvarter.
- Varigheden af den ulovlige helårsbeboelse; en person, som har boet ulovligt i sit sommerhus i en længere årrække, kan nok i højere grad end en person, som har boet i sit sommerhus siden september 1998, siges at have en berettiget forventning om en "afviklingsdispensation" af en vis varighed.
- Sommerhusets egnethed som helårsbolig.

Det fremgår af § 3, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan meddele *en person* dispensation til midlertidig helårsbeboelse. En "afviklingsdispensation" er således personlig. Dette indebærer, at der skal træffes en selvstændig afgørelse for hver person, som efter kommunalbestyrelsens konkrete skøn skal meddeles dispensation. Desuden skal hver af disse personer have en særskilt, skriftlig meddelelse herom. Dette gælder også hjemmeboende børn under 18 år, hvis ansøgning om dispensation dog vil kræve forældremyndighedsindehaverens medvirken.

Det forhold, at en "afviklingsdispensation" er personlig, har også betydning i en anden relation. En husstand, der i kraft af en "afviklingsdispensation" er blevet lovliggjort, kan således som udgangspunkt ikke udvides. Undtaget herfra er børn, som i løbet af dispensationsperioden fødes ind i husstanden.

Man kan derfor som udgangspunkt ikke lovligt flytte ind i en sommerhus-husstand, der er under afvikling - uanset hvilken relation til husstandens beboer(e) man har, jf. dog muligheden for "familie-genforeninger" i § 3, stk. 4, og bemærkningerne til denne bestemmelse. Eksempelvis vil en person, der gifter sig med en sommerhusbeboer under afvikling, ikke lovligt kunne etablere bopæl i det pågældende sommerhus. Baggrunden herfor skal findes i selve formålet med lovforslaget, nemlig at sikre en reel afvikling af de ulovlige helårsbeboelser. Ordningen tager ikke sigte på at udbygge helårsbeboelsen. Det forudsættes således, at sådanne sociale begivenheder fører til, at den samlede, nye husstand må træffe beslutning om at etablere sig under lovlige forhold et andet sted.

I modsætning til planlovens § 40, stk. 2, omfatter afviklingsordningen i § 3, stk. 1, både ejere og lejere.

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, indeholder frister for henholdsvis sommerhusbeboerens indgivelse af ansøgning om en "afviklingsdispensation" efter § 3, stk. 1, og kommunalbestyrelsens afgørelse i sagen.

Efter § 3, stk. 2, 1. pkt., skal en ansøgning om dispensation indgives til kommunalbestyrelsen senest den 30. september 1999. Ansøgninger, der er kommunen i hænde efter denne dato, kan ikke behandles af kommunalbestyrelsen.

Efter § 3, stk. 2, 2. pkt., skal kommunalbestyrelsens afgørelse i en dispensations sag træffes senest den 31. marts 2000. Når denne dato er overskredet, er kommunalbestyrelsen ikke længere beføjet til at meddele dispensationer efter § 3, stk. 1, og skal derfor afvise de ansøgninger, der eventuelt måtte være tilbage. Over for de afviste ansøgere, som den 1. oktober 2000 fortsat måtte bo ulovligt i deres sommerhus, vil kommunalbestyrelsen skulle anvende reglerne i planlovens § 51 a, jf. bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 1.

Bestemmelsen indebærer således, at samtlige dispensationssager efter § 3, stk. 1, vil være afsluttet senest den 31. marts 2000. På dette tidspunkt vil kredsen af personer, der er omfattet af afviklingsordningen, derfor være endeligt afgrænset.

Kommunalbestyrelsen kan i henhold til § 3, stk. 3, 1. pkt., forlænge en "afviklingsdispensation" efter § 3, stk. 1, til senest den 31. marts 2009. Som det fremgår